Shem Tob ben Abraham ibn Gaon
Shaʿarē ṣedeḳ

X893
Sh43

193

1

356

בש״ם נות״ה ח״רק ומח״זיק הב״ד״ק את״חיל״ לכתוב ספ״ר שע״רי צ״דק

ההק״דמ״ה

זה הספר אכוון לחלקו שערים שערים מפוזרים כוללים עניינים עיוניים ומקובלים מהם מתנהגים על פי סדר האותיות כהנהגת ספר יצירה בגימטריא וחילוף וצירוף וחלוף וראשי תיבות ותוכי תיבות וסופי תיבות ושאר דרכי ספר יצירה ומהם מתנהגים על פי העיון המושכל המתפשט ומתגלה ומתלבש בצורה המדומה להישיר שכל עמי הארץ בחקירה הפנימית ולעורר לבותם אולי יתעוררו משנת סכלותם לדעת [illegible] וקצת אחרות ומכוון עוד לבלתי הגבול ובסדר מעחד [illegible] הענין

הענין השפל במעלתו והעליון במדרגתו והביאור
אל זה שתי סבות הסבה האחת היות הענין אשר
אנו מעידין עליו בלתי נאחז בסדר ובעבור לפי
מהותו והשגת כפי ההמשכה הנמשכת אלי מן
השפע ההוה העליון אשר איננה מסודרת על פי
רצוננו רק על פי רצונו יתעלה ויתברך שמו הגדול
הגבור והנורא :

אבוא בם אודה יה

שער היוד

שער היוד

התחלתי לבאר על היוד בעבור באשר היוד מורה על אמתת מציאות האדם בנגלה ובנסתר ״ ידוע ובדור כי היוד היא אחרית האחדים וראשית לעשרות ר״ל למרכבות השנות והיא ההרכבה הנופעות בכלל עם היותה נוטה לאחרים בתכליתן והיא אחריד ב לט בהיות קו הספירות משוך והיא שנת לא בהיות קו הספירות מעוגל והנה הט מורה על אמתת השטן כ״ל התל ר״ל והוא התנין נחש בריח נחש עקלתון והיא כדמות נון ארוכה כלומר נחוש ארוך והנון של שטן מורה על זנבו בפעולת הרעות ועל כן כחו רק בנחש במטה הנחש ממש אתו שם השין היא היא ממש אבל נשתנות פעולתה על דרך חתוך קצת מן הזנבה פועל הרעות והדבק ו באמצע והנה זנב הנון והט והשין דובק ו במקומו

במקום הזנב בשין ונחלקו במקום הראש ונעשו כולם
ראשים ועל כן השין אחרית לראש וראש לשטן
והנה היוד בעונה. בט׳ יחויב שתתגשם ובעונה
בא׳ יחויב שתתדוחן ברוחשת פשוטה והדמוד
באדם על דרך הגופניות שכבת זרע אשר ממנו
נתהוה כל מתהוה בכלל מינו והיא טפה לחה
אשר ממנו מתהוה הגוף והכח בה כדמות נקודה
בלתי מושגת בחושים נתפש כי כחה בכך
חומר שכבת זרע ותולדת הזרע ידוע וברור
כי היא מן המאכל המשתנה ומתחלל אל דם
ומדבק נעוהן ברשות התאוה והרצון התעורה
מחומרי למציאות כלי בית קבור העוזר להמשכה
אשר כנגדו דל נבחו והרמז שנעשה לו עזר
כנגדו כי כן חובה החכמה האלהית מעד קיום
המין

המין והמשכתו בתמוריות. והנה החומר הראשון ההוא
הקרוב לאדם לבן לבנת הספיר והנה הגובר בין נקביי
כי אבר הזכר הוא בעצמו אבר הנקבה מהופך וזה
יוצא וזה נכנס והזרע הלבן נשתנה מן הדם ובנקבה
להפך כי הדם נה אחר השתנותו ללובן ישוב לאודם
בהתחברותו עם זרע הזכר והראיה על זה בהיות
רוב הנשים מניקות יחסר להם דם הנדות אשר הוא
באותתו אדום ובהיותן מתעברות יחסר החלב
וישתנה אל אודם להגביל ולזון פרי בטנה אשר
הוא הולד והנה זרע הנקבה חתך וזכריי כי הוא
קבל שני שנויים מאודם אל לובן ומלובן אל אודם
לזרע הזכר חלוש ונקביי כי לא קבל רק שנוי אחד
מאודם אל לובן ועל כן העירו רז"ל בפרשת אשה
כי תזריע באמרו אשה מזרעת תחלה הולד זכר
וכו' והנה חבורן של הזרעים באמצעות התנועה

המתחוממת העליונים והתחתונים וממשבת הכחות
המועלות בכל חומר מוכן לקבלם והמסיר כל זרע
צורתו העצמיות והשגותיה בזרע השני לו והשני
אל בראשון לו ונולד מן השתי צורות אשר הם
ארבע צורה חמישית והנה תתעורר על אמתת הה'
אל היות לה צורות רבות אחרות זולתי זאת והאחת
מהן הוראתה על אמתת הארבע יסודות והגשם
החמישי אשר הם כוללים כל מציאות העולם הזה
והעידו על זה רז"ל באמרם כי ביה יו' צור עולמי'
כי ביו"ד ה"א צר הקב"ה עליונים ותחתונים העולם
הבא ביו"ד והעולם הזה בה"א ועניין היו"ד אפרשהו
עוד לפנים בעזרת שדי " ונחזור עוד לדברינו
הנה נתחברו שני החמרים בעלי שתי צורות אשר
כל צורה נחלקת לשתי חלקים והולידו צורה חמישית
אשר היא שלישית כי כל צורה אשר היא מורכבת מזכרות
ונקבות מולדת צורה אחת בהתמזגות חמדה ושתיהן
עוד הנולדות מולידות צורה שלישית ושלשתן שלש
אמות אמ"ש בעולם ההויה "
האחת

האחת מיוחסת לו אשר היא המורה על מדת האש
והיא הגבורה והיא עוד מדת הפחד המיוחסת ליצחק
אבינו והמדה הוא מיוחסת למדת המים והיא מדת
החסד המיוחסת לאברהם אבינו כדכתיב תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם" והש"ין תורה על האמצעית
אשר היא מדת השלום אשר הוא רוח חוק מכריע
בנתים והיא מדת האמת המיוחסת ליעקב אבינו
ועל כן העירו ז"ל באמרם בהאבות הם הם המרכבה
והראום עוד מדות כלומר מדת רחמים ומדת הדין
ומדת השלום היא המכרעת אשר היא משותפת
משתיהם ונעלמת ביניהם והנולדים מהם נקראו
מלאכים ונקראו יצרים והם יצר טוב ויצר רע
המלוים לאדם תמיד והרע הוא הנוטה תמיד
לדברים החמריים באשר נולד מן התגבורת
החמרית ונקרא שטן ומלאך המות ושמות רבות
מורות על ענינו והטוב הוא הנולד מן התגבורת
הצוריית

הצוריות ונמשך תמיד אל הענינים הצוריים ונקרא טוב
באשר כל מעשה הצורה בערך אל קיום המציאות האמתי
טוב הוא וכבר ידעת כי חשק הצורה אל החומר למצד
שהחומר מקימה רק מצד התגלותה בו וחשק החמר אל
הצורה מצד שהיא מקיימת מציאותו ונקרא עוד שכל
עפרי ושכל מעשי ושמות אחרות רבות מורות על ענינו
ג״כ הכנה למציאות ענין אחר למעלה ממנו במעלה והשיבות
הנקרא עץ החיים אשר הוא מתהלך לידיעת האמת והשקר
מעפ״ אשר הוא אמת באמתתו והוא הראשון עץ הדעת
טוב ורע באמתת מציאותו המפורסמת ואם יענה יצר
הרע ליצר הטוב אמן בעל כורחו תושלם הנהגתו להתגלות
בו עץ החיים בעל האמת השלם הנשפע מצד הנקודה
המכרעת המאצלת החיים הנצחיים לגבורים אשר מעולם
ואחר אשר עוררנו מתוך המשורת הענין על מהות
הפנימיים
המתחייבות להתגלות בשינוי הכנות המזקים
המחשבות
והמזגים החיצונים ר״ל טבע המחשבה אל אשר
החושים

החושים במאמצעות ההכנה המתפעלת בהם כאשר חייב זה
טבע המציאות המורכב " נעיר עוד על אמתת הטבע
בצורת משל חיצוני מורה על הפנימי באשר תושלם הכונה
במציאות הזה הנגלה אשר ממנו נביא ראיה על הנסתר
דע אחי ישמרך צורי כי הפילוסופים דברו בטבע דברים
וקראו החומר טבע והצורה טבע והמורכב משניהם טבע
ושמו הפרש בין הטבע והטבע והאריכו בזה מאד ואין
כונתינו פה להעתיק דבריהם ולהחליף איש באיש ראשון אחר
רק נאמר דברינו ואעפ״י שיאות לדבריהם בנגלה מצד
אשר אנחנו עתידים להעמיק בטבע הפנימי התכליתי
מן גמסורסם ומבואר כי כל מטבע הנעשה מן המתכות
וזולתן נקרא מטבע מלשון טבע וזה כי המתכת מצד
היותה נתכת יש בה להרווחות נפעלות מן הקשה בערך
אליה אעפ״י שהקשה ההוא נפעל מן הקשה ממנו כי
הוא רך בערך אליו ואעפ״י שהמתכת ההיא עוד
מורכבת

מורכבת היא מארבע יסודות ויש לה צורה פנימית ר"ל
עצמיות מעמדת חמרה עם השתנותו מעפ"כ הוערכנו
להמשיל הענין מן הצורה התארית להישיר השכל בהבנה והנה
כשבא המצייר והוא החותם וטובע כדמות מה שבעצמן במתכת
מתחדשת בחומר לחלוחית המתכת צורה כדמות צורת החותם
והטובע בה אמנם יש קצת שינוי אשר יראה הפוך מעפ"
אשר אמיתת המציאות חייב זה כי כשתהיה הצורה הפועלת
בולטת יתחייב ממנה צורה שקועה וכשתהיה שקועה
יתחייב ממנה צורה בולטת וזה יעירך על הענין הראשון
אשר זכרנו בי מן הזכר אשר הצורה החותמת בו בולטת
יתחייב ממנה צורה שקועה והיא הנקבה ובהפך זה
בת זוגו כי כן חייב המציאות והסוד האחד העליון מזה
כי הוא כי הצורה הפנימית העצמיית אשר היא שקועה
נעלמת מן השגת החושים הגלויה נתחייבה ממנה
צורה טבעית בולטת מקרית " והנה הצורה המצטיירת
מן

מן החותם באמצעות החומר המקבלה נקראת טבע
והחומר עם הצורה הנמצאת בו נקרא מטבע וכן
הענין בחומר הטבעי הנעלם מהשגת הרגשים אשר
לא השיג בהרגש רק השוותיו ר"ל ריחוקיו ואיכותו וכמותו
וזולתם מן המקרים המושגים לנו ונשיג בשכלנו מציאותו
כי הוא נושא המקרים נשואים עליו והוא גם כן חתמהו
צורה פנימית והוציאה לאור הויתו ומציאותו ומכח
החתומה היא הפנימית השקועה הנעלמת מרגשינו
העמידה הצורה הטבעית המקרית החיצונה הבולטת
המושגת בחושים והטבע הזה ר"ל החתימה רושמת
בשכל בכל מין המורכבים אשר בעולם מסוג דומם
צומח וחי ומדבר אמנם המדבר הוא שטבע חתומות
הכח הדברי המעורר בחומר החיות והראות בו ובולטתו
ומושכת אותו אל רשות ההשתלמות עד אשר
החיות ההוא אשר באדם לא יתראה בו אלא בצורה
הדברית

הרבדית אשר שנתה הויתה נזהו אמתת טבע חתימת האדם
כאשר יתויבהן העיון הטבעי מצורף אל הקבלה השכלית בן
עם היות של קבלה פנימית מזן מושגת אחר טורח גדול מחויב
חותמת ופתילים ומטה והחותמת היא של יהו אשר חותמ
ומצטיירת ונטבעת בשלש אמות אמ״ש בעולם ובנפש ובש
והסוד אש יהוה הוא שמי והנה החותמת קושרת המטה
בפתילים והמטה קושר החותמת בפתילים ותיודע סוד
אל סוד והתר בענינים האלה העליונים יותר הקשור
ויקשור המותר בכח השם אשר נתן לו רשות לצרף ולהזכי
ונהנענו שהדעת בורחת מזה הציור העליון כי הוא עמוק ומ
[illegible] ולא נוכל להבין עליו ראיה מן הטבע הנגלה
לנו כי הוא [illegible] שאחר הטבע ומעתה נעורר מעט
בלבישת רמיזן להישיר השכל כי אין ספק כי אמתת
הטבע ותעשותו הוא להעמיד הצורה המוטבעת [illegible]
בחומר ולקיום שעהם בקשר אמיץ ומחויב מזה שהכח
המצ׳

המזיג הנשפע בהם נתקשר בהם ונקשר בקשרם עד אשר
ברצותו להשיג הפשוט הנשפע ממנו אפשר לו עד אשר ירכיב
ההשגה בצורות מורכבות חלף אמיתת הענין וחייב זה טבע
קשרי השרשים אשר הוא שוכן בהם עד אשר לא תורכב
ותצטייר בחמרים תהיה כדמות נעדרת מעלו ואולי לא
מצאת דרך אחרת למשיג להתפשט מקשר התולדת היה
אבד באבדן מולדתו ועל כן בא משה רע״ה נגלה לנו
סוד השם הנגלה לנביאים בתורתו הקדושה ומסר בקבלה
סוד צורת באותיות והסגולות האלהיות אשר בהם וצורת
הרכבתם בשמות וסתרי התנועות בנקוד ואיכות התר
קשרי התלוי הטבעיים וקשירתם על פי השם כדי שלא
תפרד הנפש ודרך ההתפשטות בכחות וברוחות בכח
השם בדי שלא תפרד ולהבין הצורות העליונות
הנפרדות מבלתי ערך אל ההשגה המורכבת על
חמרים ודמיונות מחייב אמונתו הקבלה הזאת
האמיתית

האמתית מצד אמונתו בנבואתו השלימה ושהסכמתו בצורת
אותות התורה ובהרכבת השמות הסכמה אלהית אמתית
ואינה כשאר הסכמות העולם באותיותהן אשר לו אוצה אלא
מצד דמיון ושכל אנושי.. והעד על זה ע"ה בתורה הקדושה
אמר את יו"י אלהיך תירא ואותו תעבוד ובו תדבק ובשמו
תשבע ואין שבועה אלא לשון קשר בד"א או השבע שבועה
לאסור אסור על נפשו כלומר אם תדבק בשם ותקשור
בכח ומשול כוחך על התפולין אשר הוא יצר הרע והוא
התלי.. ותקשרהו בכח השם אחר אשר תתיר קשרין הטבעיות
ותקשור כחותיך בטבע חתימת השם והוא יעזרך ויענה
לך אמן בעל כרחו כלומר יהיה לך מלאך טוב ותסיר
אז ממערכת שבעה הגלגלים והשגחותיהם ותנהגם על
פי מנהגותם.. ודע אחי כי אמתת הענין הזה לא יעיר
בעצם מהותו וכל שכן שלא ידובר בהם אף כי בכתב
ועל כן נקראת קבלה ובראשי פרקים לא המל[illegible]

כי

כי הכוונה תלויה במקבל לפרוט ולהתפשט ולהתענג ואין
מוסר הקבלה רק מעיר לבד בראש הפרק כי כן חייב טבע
הענין ״ ואמנם אנו מרחיבין בו פה דברינו להשיך
השכל אליו וכדי להוסיף לך ביאור על אמתתו לרוב שמקן
אעתיק לך ענין אשר גלהו בספרו מקובל שלם בראשי
פרקים על דרך צירוף זה לשונו ״ אמר יה מעמקת
יה וה מעקתם יה ונאמר כי הוא סוד מצורף ערפהו
ותביתהו ״ ואני בראותי חולשת הדעות בערוק ואשר
הוא זר בעיניהם כי לא נודע להם שיבו גליתי סודו
להשים שכלם מן הידוע וברור פי המאמת כמו הסכמת
טבע שכלנו האנושי מורות על ענינים מהם גופנים
מוחשים נמצאים חוץ לשכל ומהם מדומים ומהם
מושכלים בשכל לבד ומהם מושכלים בשכל וחוץ לשכל
ואחר הקדימי זה דע כי שם מתיקות שם משותף מורה
על מתיקות המזון כאמרו מה מתוק מדבש ומורה גם
על מתיקות המושג כאשר פרשו ז״ל כענין מים
גנובים

גנובים ימתוקו ולחם סתרים ינעם ·· ומורה ג״כ על
החוקרים והצנועות והחכמה בלשון מתיקות כמאמר
דוד ע״ה ומתוקים מדבש ונופת צופים ·· כן ענין המתק
הזה בעצמו יושאל של הענינים האלהיים להשיג הדעת
במתיקתו וכך ר״ל ז״ל יה ממתקת וה וה ממתקת יה
וזה צירופו מתק י׳ עם ה׳ מתק ו׳ עם ה׳ מתק ה׳ עם ו׳
מתק ה׳ עם י׳ ·· צרוף אחר מתק ו׳ עם י׳ מתק י׳ עם
ו׳ מתק ו׳ עם ו׳ מתק י׳ מתק ה׳ עם ה׳ מתק ה׳ מתק י׳
עם ו׳ מתק י׳ רצה במשל הזה להורות על ענין
הנפש במציאותה בעולם הזה ושהיא אמצעית ובו עלה
עושה והוא הבעל האמתי לה מצאה מצד הקיום והנה
היא יש לה עבד נמעל ממציאותה ומציאות היכלה
והעבד ההוא אוהבתו עד למאד אהבה טבעית מצד
היותו עובד היכלה על הטוב אשר אפשר לעבוד
ומרוב שמחתה בהיכלה

אשר הוא

אשר הוא מתוקן בתכלית היופי יוסיף לה העבד מתוקות
על מתקה ותענה מתק ז׳ עם ו׳ ומאשר היא רואה
כי הוא חושק יפיה באשר היא המושלמת בתפארת הבית
ושכלוליה תכיר ותאמר מתק ד׳ עם נ׳ ובעבור היותו
רועה זה העבד אשר הוא שטן באמת שתתישב בבית
והדרו ולפארו בדגא תפארת אדם לשבת בית יענה
ויאמר מתק ה׳ עם ו׳ ובעבור כי ותירוצה הוא יודע
כי הוא לפעמים מתפתה מערומתיו והחבולותיו
ותכשיטין המשכיסי הלבבות ומזנה עמו תחת בעלה
וחטול בה ונהמתו יענה ויאמר מתק ו׳ עם ו׳ כן
העון בבעלה אמתי מעד אשר נמתלה המכו והיא
עצם מעצמה ובשר מבשרו יאמר מתק ה׳ עם
י׳ ובעבור בהיות יודע כי היא חושקתו ואוהבתו
אהבת [illegible] ובוחרת קריאת שמו עליה וההמשכה
אל מקור התולדת אשר ממנה הועבה יענה מתק ו׳
עם

עם ה"א אמנם כשהיא נמשכת אל הנחש הזונה
והטיל בה זוהמתו ונטמאה לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה כלומר האצילה לשוב לקחתה רק יחזור
על עצמו ויחנו ובו'" ויאמר מתק יו"ד עם ו' עם
ו' מתק ו' ואם טהורה היא ונקתה ונזרעה זרע אשר
רוח הקדש והנה בן של קיימא וישוב הנחש אל מעונו
ויתהלך על גחונו וישחח בעפר אשר הוא חלקו מכל
עמלו וחוקו ואשת חיק ויחשוב כי מתק ו' עם ו'
עם ו' מתק ו' אמנם מענה הנפש מתק ו' עם ו' עם
יו"ד מתקו' תערך להיותה שלימה בשש העדרים
יחד משפעת על זה בנהגת יושר מזג טבעין וחוקי
מערכותיו על פי דין בעלה ועצתו ומקבליו מזה
מעולות מדביק משלים מסדרה בעולם הזה
ומעמיד והקיים השארותה לחיי העולם הבא
וזה מה שהמשיכנו אל המאמר בחות חתימת
הטבע

הטבע על פי הקבלה בצורות מדומות אל דרך הישרת
הדעת האנושית אולי תתעורר החושק להשיג קצת מנחות
העצן באמתתו ונחזור עוד אל מה שהתחלנו כן הוא הוראות
היוד על דרך הנסתר כי עד עתה דברנו בנגלה אעפ׳
שהמשיכנו המאמר אל קצת מן הנסתר ״ דע כי ספר
יצירה המיוחס לאברהם אשר בו הביט וראה וחקק וחצב
וצרף וכו׳ ונגלה עליו אדון הכל ועשאו בנו וקראו
אוהבו והאמין ביי׳ ויחשבה לו צדקה כדכתיב בראשיתו
״ בשלשים ושתים נתיבות פלאות חכמה חקק יה
יוי׳ צבאות וכו׳ בשלשה ספרים ספר ספר וספור
״ עשר ספירות בלימה ״ עשרים ושתים יסוד הנה
ל״ב נתיבות אשר הם שרש כל הספר ״ ואמרו קצת
המקובלים כי בתחלת ספר יצירה בראשיתו אמרו בשלשים
ושתים מורה על מעשה מרכבה והיא מרכבת שדי
בשדי

בשם ומן הצריך להתעורר עליו כי מעשה מרכבה כפי
הגלגל מורה על כלל המציאות הזה הטבעי העליון
והתחתון כמו שידעת כי התנועה הסיבוביה מהוייבת
הורדת הכחות הפועלות ביסודות תנועה הכרחית
עד אשר מתמזגות בשינוי החלקים ויפסיד כל
חלק יסוד צורתה בחלק יסוד זולתו עד אשר יתרכבו
מהם ארבעת מיני המורכבים אשר הם דומם וצומח
וחי ומרכבה " אמנם חצב התנועות הישרות וההכריות
אשר תחשבנה הסבות והסבה המכרחת ושנויי הנטיעות
והכנת כח לקבל כח מראה שכנגדו וצורת סגלתם
בחומר השפל כפי הכנת מזגו כל זה מסתרי מעשה
מרכבה על דרך השמות הוא דעת הנקודות והן
היודין אשר כל נקודה ונקודה מתפשטת לצורה כפי
המשכתה וסגולתה המתחייבת מאין סוף אשר כחו
וסגולתו איננה נגדרת ולא ספורה נספרת ולא
תשורנו

תשורנו עין ולא יאמר עליו לא יש ולא אין והנה משה כשעלה
למרום גלה לו אדון הכל הכוחות העליונות ואיך צורה על
פי אותיות נעלמות מבלי דמות ומסר לו כחותיהם וסגולותיהם
בדמות וצורת הקשר וההתר וההמשכה והשנוי ועל כן
לא נתנבאו הנביאים אלא בדמות שנאמר ועל דמות
הכסא וכו' והנה משה שנה טבעיו על פי אותיות השם
והוליד בן זכר קודם שירד מן ההר שהרי עמד ארבעים
יום וארבעים לילה שהדה תולדת הבריאה בטבע
באדם כאשר נתחייבה מן העליונים ומשה הוערך לשנות
טבעיו והתיר קשרין החתומים בארץ ולהטביעם
ולחותמם ב יהוה וכשנגמרה תולדתו אחר ארבעים
יום קרן עור פניו ועל כן האריך ליוצאי מצרים מ'
שנה במדבר לרב עבים והוא עה' לדקות הבנין לא
הוערך אלא יום לשנה וסוד חסד הגבור הטבעי וגבר
בגבול האלה ומאת קרן לך תורה לך עליון זכך החמר
ובטור

ובטול קדרותו עד שנעשה על דרך משל כחמר. השמרו
ספיריו שמקבל צורת המראות העומדות מאחוריו במלך
הם מלבנו ורז"ל דרשו כי קרן עור פניו מלא אור כי
אותיות אהח"ע מתחלפות כלומר שהשכיל השכל השוכן
באור אשר בפנימיות השכל האמיתי שלו עד אשר גבר כח
דעתו בשכל עהקיף כל הדעת הנעלה בכל מינו ברוב
שפעו ולא היתה שם דעת יכולה לקבל מן השפע
ההוא העליון כפי מהותו והוערך להושיע מסה ונסו בדברו
אלהים לפי חולשת דעתם ולהסיר המסוה בבואו אל האהל
וגם תשאלנו ותאמר אחר אשר עלה אל המעלה הזאת
השלימה אי אפשר לבן אדם לעלות יותר מכדי כן
שיעור והזה אף השיב לו הבורא יתעלה הראני נא
את כבודך כי לא יראני האדם וחי אבל יש לך יכולת
לראות את אחורי דע שכל צורות הנמצאים מעלות
ומדרגות הם ומשה חשב לפי חולשת דעתו בערך
אל

בערך אל המציאות אחרי התפשטו מן הטבע הזה והקפרתי
מהות והגעתי להדרגה העליונה ונמסרו בידי מפתחות מטבען
עד אשר יש לי יכולת לשנות ולפעול ברצוני לא נשאר
לי אלא צורת הכבוד לל׳ צורת הבנין העליון בספירות
ענה לו השם כי זו הצורה עמוקה מדעתך וחזקה ממנה
ומעפ׳ שעלית אל מדרגת האדם העליון אשר הוא חי
כי צורת הקשר ההוא הפנימי נקרא מעט ועם לא ישגו
לזולתו וישוב עוד אל היוד ונאמר כבר ידעת והתעוררת
כאשר קדם לך בענין היוד כי היוד היא נקודה קטנה
מאד בצורת כמותה וגדולה מאד במעלת ואיכות
עצמותה והיא מצטיירת בתורת חצי גלגל בהתחשם
עם היותה גלגל שלם בעלמה והוא שחסר מצורתה
כדמות מה שבעצמה וכן בחשבונה במילוי המבטא
יוד התוספת בשורש דבר ידעת כי המבטא החיצונה
הערה על הפנימי ומפעמו נחלק לשני באשה חוה בן
המציאות

המציאות העליון הנודע על פי הקבלה והם מדת הדין ומדת
רחמים והנה דו הנוסף על יו"ד מורה עליהם ונחלק חלוק
שוה והם שני הה"ין על שם שהם יו"ד באמתתם חמש כנגד
חמש והם הספירות הפעמיות ועל כן האדם המוטבע
ביו"ד שהוא חצי הגלגל יצטרך להשלים מציאותו בהשלמת
גלגלו ומפני היותו קטן חציו גופני וחציו רוחני יתנועע
תנועה מהירה מאד ויעבור תנועת הגלגלים הפעולים
בו ותתהפך הכונה ויפעל הוא בהם ולזה העירו רז"ל באמרם
אין מזל לישראל וכדי שתחקק הצורה הזאת העליונה
בשכלך ותתאמת לך היטב אדרש בהדק ההנהגה הטבעית
והמוגבלת להישיר שכלך האנושי באמתת הספירות והשמות
אשר קדמום המקובלים בהם ידוע וברור לכל משכיל בעל
דעת שלימה שהגלגלים אי אפשר היותם כחות מתשעה
אבל רבו רבבות אומשר ולא נדקדק עתה על זה וכל גלגל
וגלגל מורכב הוא מחומר וצורה והוא בעל תכלית מגד
ההרכבה המשותפת מחומרו וצורתו והתכלית ההיא בלשוננו

בלשוננו נקריאת שיעור ומדה וספירה והכח הבא אלינו מן
העליונים להעמיד הרכבתה ולהתמידה יתחייב היותו תכלית
ושיעור יאחר אשר במדרכבה התכליתו מראה פעולתו וחשק
הכח הזה ותענוגו בכח הנבדל המקיימו יתחייב היותו בעל
שיעור נמדה מצד עצמו אשר הוא כח דגוף לא מצד הנבדל
המשפיע עליו והמקיף בו וכן הענין מתנהג בכל שכלי הגלגלים
וכן עוד השכלים הנבדלים כל שכל בערך אל מאציליו בעל
מדה וספירה שאם היה בזה מבלתי תכלית היה מקיף ממאציליו
זה שקר גמור להיות המוקף מקיף את מקיפו והנה ישאר הענין
אל המאציל אשר ממנו נמשך והוא עילת העילות ומעלה את
שמו הגדול אשר לא יפול לא לשון מדה ולא לשון ספירה
ומלתם מן השווה והוא מדת השמות מבלי מדה וספירת
הספירות מבלתי ספירה ועליו נאמר מה שאין המחשבה יכולה
להשיג חיוב מציאותו ומעלה לבדו יי הנה נתבאר לך שכל
המציאות כולו הפועלים והנפעלים זולתי עלת העלות
כולם

כולם בעלי מדות ושיעורים רק בערכים ואחר שנתברר לך על דרך
העיון הפילוסופי דע שבעלי הקבלה נשתעבעת הסכמתם בשמורין (נשתעבעת)
והוראין להם שיעורין והינו אמרם ז"ל כל היודע שיעורו של יוצר
בראשית וכו' ושיעורו קומה וכן מדות וספירות מאמרן בספר יצירה
עשר ספירות בלימה והמשילום בעלי חכמת הקבלה על צורת האדם
התוארית אשר ההחייבה מעצם הצורה הפעמית הנשפעת מצורת הספירות
העליונות האלהיות צורת אילן אחד אשר שרשין וענפין ופירותין
ועלין כולם דבקין בו וקראו הספירות העליונות אדם העליון
בשם הגדול ונקרא והתחתונות אדם התחתון אדם קטן וכו' והנה
האילן הזה כולל כל העולם הגדול ונקרא גדול מפני אשר הוא
מקיף בגדרין אשר הם כללים בערך אליבו ר"ל רוען וסומין
ובן השלשום המקיימים והעומדים מציאותו מכח עלת הכל
ועלה ומתנהג שמו הגדול וכו' וכן צורה המין האחרון אשר הוא
מין האדם נקראת עולם קטן ושמו קטון מפני שהיא פרט מהגדול
ומפני היות צורת המין היא בעצמן צורת האיש ונשתנות פרטותיו
בהוויו

בהויי ובהפסד לעולם כלומר להתפשט מכל חמדה והשגותיו
ולשוב שכל נפרד מקוים בשרשו בעולם החיים הנצחיים יקרא
עולם קטן והוא מהופך בפרטיו כי זה כלה ונפסד והגדול
מקויים תמיד ונקרא ג"כ אילן הפוך לצורות רבות השמעם
כ"ש הנגלה מהם הטבעיי המקריי הוא כי ארבע היסודות
מתרכבות ומתמזגות באמצעות הכחות העליונות ושבות לגלות
פעולותיהם בארץ אשר הוא היסוד העבה והכבד מהכל והגה מתוך
זה מתחדש כח מצמיח זרע באילנות ובדשאים למיניהם כל כח ית'
יתפשט כפי הכח המוכן לקבלו שבא מכח בשרש בהתהוותם ונגלה
פעלו בענפים ובפירות בעליונם והאדם בהפך זה זקיפת ראשו
אשר היא שרשו והכח בא משרשו אשר היא ראשו באמצעות
נקודת מרכזו אשר הוא לבו אל התחתונים אשר הוא פריו
ומכאן ראיה אל המקובלים כי האדם אשר הוא העולם
הקטן הוא המרכז של עולם הגדול לד' ז"ל כי נקודת היו"ד
המרכז בדוחק המחזה יתפשט הכח בקו העגול הכדורי בסוד
הפוך

בסוד הסך הישר ר"ל היות המרכז מקיף והמקיף מרכז וזה הוא
ענין משה שבגלל אחר היותו בתוכה נעשה מרכז וזהו ענין
האדם התחתון שנתעלה ונעשה אדם שעל הכסא בכח השם ..
ועוד תתבאר זאת הצורה היטב כ"ש בדרך השלישית .. הדרך
השנית הטבעי ידוע מדברי רז"ל שאמרו ערבות שבו גנזי
חיים גנזי צדקה נשמות שעתידין להבראות וכו' והביאו
הדבר מורה צדק אשר חקר ברוב העיון הפילוסופי במורה
והסכים על שהענין הזה נתאמת אפי' מדרכי המחקר שזאת
ההנהגה הטבעית ועוד כי ערבות מבריח כל הגלגלים בתנועה היומית
המכרחית שמורה שכל כחותיהם באות מכחו ונפשותיהם
מנפשו סוף דבר שנפש העולם העליון הגלגלי בשרש ר"ל בערבות
שהוא ראש ושרש לכל וכמדומה לי שקורין לה הפילוסופים
נפש הכל והנה נפש האדם שורה בלב בנקודת מרכזו ומן
הנקודה מתפשטת בכלל ומקפת בו הקפת העמדה וקיום ..
והענין באמת מהופך כי מן הראש שהוא המקיף מתפשטת
הנפש

הנפש להעמיד ולקיים כל המלאו אשר בהקפתו וזהו ענין
איש האדם הנקרא אילן הפוך כי זה מן המרכז מתפשט למקיפו
וזה מן המקיף למרכז ״ הדרך השלישית והיא העליונה מכל
הדרכים אשר קדמנו לה ״

הקדמה

דע שהענין
הגדול העמוק אשר שמנו עצמנו בו הוא פנימי מאד וכל
דברינו בו אונס אלא דרך משל וחידה להישיר השכל למציאותו
שגל בו אין ראוי למשכיל לתפוש על דברי בראותו לפעמים
כי אני מגשים וממציא חמרים מבלתי חמרים וצורות מבלתי
צורות בעבור ההישרה וכל שכן בהיותו דק ומקשה בין המושכל
והטבעי הנה והמגדר על המושכל האלהי הנה הנגנו לשון
השם נשם משותף אשר לא יקיפהו גבול אלא ראוי שיחוס על
כבוד קונו ויתלה החסרון בו מאד היותו עומד והקיים בטבע
המוגבל אשר הוא אמתי לפי מחנתנו ״ ובמה מן המעיינים
המתפלספים טען באמונת הקדמות וחדשו הרב ז״ל הכשר
והשלם בכל מיני שלמיות במושכל המוגבל ובמושכל האלהי ״
וזה

וזה דברם אמר הרי הרב ז"ל אחר שאלו היה לנו מופת על
הקדמות לא היתה מונעת אותנו שום צורה שלא היינו מעמידין
אותה עליו כאשר עשינו בשלילת הגשמות וכל שכן שהיינו
יכולים להביא ראיות על הקדמות יותר מן החדוש אמרו והנה
הרב מסר במתנה הקדמות רבות על שרש הקדמות לחייב מציאות
האלוה מהם ‥ ועתה לא ימלט מהיות אותם ההקדמות או
צודקות או כוזבות אם הם כוזבות תולדתם כוזבות והנה לא
חייב מציאות דבר במופת ואם הם צודקות כאשר יחוייב זה
גדרי הקדמות המופת אמתי ולא מצאנו לזה תשובה
ורק מעוננותיהם מן באמת לחולשת דעתם מאמונת קבלה
משה רע"ה ועתה שמע התר זה הענין ותשובתו אשר הרב
ז"ל רמז עליו ולא הבינוהו דע שהקדמות באמתת עצמם
לפי הטבע הזה המורכב הנה הם צודקות בלי ספק ‥ אמנם
להקיש מהם על מה שאחר הטבע הפשוט אשר הוא נבדל
בכל מיני הבדול ולהעירך מן המורכב הטבעי בהקדמות בטוות
על

על המושכלות הטבעיות המסודרות הנחות ולהזכיר ענין פשוט
בלתי מתנהג על מנהג הטבע כלל זה שקר גמור ועל כן אומר
בהגיון בספר המופת שצריכין להיות הקדמות המופת מורכבות
בסוגין הקרובין להם לא הרחוקין כמות החיות לאדם כי בהרכבת
פועלמות מעל לא יולידון אלא דמות מה שבעצמן אם כן ההקדמות
ההם בערך אל התולדת הם שקריות ועל כן אמר הרב כי זה
מעמד שכל כלומר שכל אנשי מסדר משען הטבעיים והרכבתם
והמולד מהם לא יעבור כחו אות זה וכן גם כן לארסטו בשתופי
ראיותיו מן הזמן והתנועה וכל אותם הצורות אמר כי על זה
והראו ימולותיו נשר לארסטו גב' כהיותו ידע כי הענינים
האלה אין עליהם מופת אמת בענין מציאות השם יתעלה
אשר הביא הרב מופת על זה וכן החוקרים השלמים רבותינו
בא להשמיענו כלל לא מבעיא כי מן דרך הפעולות הפשוטה
בערך אל אמת אשר הוא דרך הנבואה שנודעה מציאות
השם באמיתות בהקדמות נבואיות קרובות אל הענין העליון
מלא

אלא אפילו בדרך זה העדירה המוטבעת נודעה לנו מציאותו
יתעלה על דרך שלילות כלומר שאינו נעדר ומדרך הנבואה
על דרך חיוב ועל כן אמר לו ית' אהיה אשר אהיה שמורה
חיוב ממש וכן הר' משה בן נ"ל הביא בספרו בפי' התורה ענין
הקבלה ואמר יש בידינו קבלה של אמת כי התורה כולה שמותיו
של הקב"ה כאלו תאמר בראשית ברא אלהים לבר בגימטריאותיה
ועירופן של שמות וכולה אבל מה אעשה לתלמידים עיפי הצורות
אשר לומדים התורה בפשטים בשבתות ובמועדים ולן ובני
מביא בפליות נאמנת וכו' שכל מי שיחשוב שהכיר מדברי דבר
טועה הוא ולא ידע ואשר אלא מפי מקובל שלם ומבפ'
שהרב ז"ל לא אמרו בזה הלשון זה ענין י' הנה ידעת מדברי
הרב ז"ל שזה הענין לא תשלוט בו המחשבה האנושית ולא תוכל
לתת צורות בו כי הוא צורת הצורות ואחר הקדימי זאת כהקדמה
אשר מיתה הכרחית לענין הנה אבאר לך הענין בצורה
מושכת אפילו השכל האנושי ידוע ברור לפי טבע המציאות
הנגלה

הנגלה ר״ל הטבעי כי הצורות העצמיות הגלגליות יותר רוחניות
מן הצורות השכליות היסודיות והראיה ע״ז כי אלו לא
היה אפשר להם להראות אלו בחמר השמימיי הך לרוב
רוחניותיהם ומה שנתעבר מהם ר״ל שקבל קצת עכרורית
מן החומר הגלגלי בא ונתראה בארבעת מיני המורכבים
שהם הדומם והצומח והחי והמדבר וזה החומר השפל כל
שנתפעל ונתרכב ונתמזג יותר קבל צורה זכה מה שאפשר
להמצא בצורות הפועלות כדמות האדם וכל מה שקבל פעולה
מועטת ונשאר בעכרוריתו כל מה שקבל צורה עכורה
כמות הדומם והענין הפך בחומר השמימיי בעבור זכותו
כי כפי תכלית פעולתו וזכות וכל מה שנתעלה ונתפשט
נדרך עד אשר עד בות לרוב זכותו ורוחניות חמרו
נעלם ולא נכירהו אלא מצד פעולתו ההכרחית כל הפעולות
אשר למטה הומנה וזה מורה ומושג בשכלינו וזה״ז יתחייב
מזה שיש צורות זכות ורוחניות מאד אשר חמר הגלגלים עכור
מאד בערך אליהם בעכירות חמר היסודות בערך אל הצורות
הגלגליות

הנעלמות והם אשר קראום להם הפילוסופי' הצורות הנבדלות
והמקובלים קוראין להם מדות וספירות ואומרים שיש עשר אחד
נקרא אותיות והם שש מאין במעלה והרמז על זה מה
שאחז"ל בענין התורה קדמה לעולם אלפים שנה והם שני
מיני עולמות הנקראים אותיות שגם שש עמין א' א
המין האחד נתן לאדם והוא הבנין השני בנטיעות והמין
הראשון עין לא ראתה אלהים זולתך והיא צורת הספי[illegible]
אשר לא ישיגנה עלתו יתעלה והנה שהמין האחד הקדוש
עליון הנקרא אותיות הוא רוחק עד מאד אשר צורת ערבות
העליונה שונה מאותה לאותה כדמות חמר להם כי הם
ספירות לספירות בערך אליה ובערך אל מעשה [illegible]
א הראשונה העליונה הנעלמת מכל בריה היא אותיות אר
כן המעלות שלשה ורמז על זה שלש ינודון של שם ינו' ונקרא עולמות
למשעבד
שלש [illegible] בשתים מהם נתן רשות למשיגהם
תורה
והעליון אין לא ראתה אלהים זולתך וגו' ואין לדבר בטחונו של
בענין המלכות לא סור שבט מיהודה שבולל יה' והחוקק מבין
רגליו חקיקות הספירות השבעיות האחרונות

בשמות

בשמות השעות אז יסור השבט כלומר ימסר לו השבט מיהודה
שהוא כורך כל המלכות ונותן רשות לשע לפעול בשלטא שהוא
האחרון וזהו המלך המשיח השם יביאהו במהרה בימינו ..
ועוד ראיה על זה אומר בספר יצירה שלש אותיות אמ״ש
אש מים רוח נבראו מאמש וכן הנה מורה על שהאלף
הקדמות אש מהנו נבראו השמים וכל צבאם וז״ל היא כנשמה
לנשמת הגלגלים וכן הולך כל הסדר והנה הספירות השעות
מתראות ומתגלות באותיות באמצעות החותמות שבם השמות
א״כ האותיות הם המקבלות והספירות הם המעירות והשם
הם בתמיכות כדמות הטבע על דרך המשלה בגמעא מן
העורה המועלת והחומר המתפעל אשר זכרנו למעלה
א״כ השמות הם מציאות הקיום באמתי .. והנה בספר יצירה
מורה על פי שם החותם הוא יה״ו וכו׳ וגב למעלה לאות
א׳ וחתמו ביהו וכו׳ וזהו ערך המציאות והעגול באמתי
להיות כרוחני מתעדן בגופני אשר הוא בהגלות הרוחניות
בערך ע׳ מדה של משה בימינו וזה הוא ממיתת סוד
מוגן

מלך הפוך ונוסיף עוד ביאור על זה ונאמר דע כי סוד שם
ויסע אשר הכרנו הוצאתו על פי הקבלה הורה לנו זה
הסוד הגדול וזה כי הוא יוצא ישר מפסוק ויסע הפוך מפסוק
ויבא ישר מפסוק ויט וזה מורה על אמיתת המציאות בהפך
מדות כי שתי המדות ישרות הם כל אחת לעצמותה ומדת [illegible]
[redacted] האמצעית היא המורה על היפך שבהם כלומר
שכזו עומדת ונחה זו פועלת וכשזו עומדת ונחה זו
זו פועלת וזה הוא גילוי הסוד כשהעולם מתנהג על פי הטבע
אשר הוא המורה על מדת הדין יבטל עולם השמות [illegible]
ויהיו אותותיו והרכבותיו ופעולותיו בלתי מובנות למתנהג ע
על פי מדת הדין ואפילו אם יבא להעיד ויבא לידי
התפעלות מעט מדת הדין מעכבתו וזה היה הסוד שתלך
פעולת השמות בזמן הגלות ונטלה הנבואה מישראל לעכוב
מדת הדין עד אשר יבנה את אשר חפץ השם ויהיה
כמוחזק לרוב מה שימסור לו מבחוץ ויגלה לו השם אחד
וימסור לו המפתחות העליונות ויעמוד כנגד מדת הדין
ויחזיר

ויחזיר בקשר לאחוריו ותשרהו מדת רחמים והעליון ישוב
תחתון ובתחתון עליון ויתגלה שם יהוה הנסתר ויסתר
אדני הנגלה ואז יתקיים בנו אמרו כי כלם ידעו אותי
מקטנם ועד גדולם והחכמות הטבעיות הפילוסופיות יתגנו
לנו ויסתרו כי בטל כחם העליון וחכמת האותיות והשמות
אשר המה עתה בלתי מובנות לנו יתגלו כי כחם הולך
וגדול ואז תהיה אורה ושמחה ליהודים ועם נראות למכחידים
ורוב עמי הארץ מתיהדים ונבאו בנינו ובנותינו וכו'
הנה נתבאר לנו אמתת האדם איך הפוך בצורה בעצמות
ועיין הספירות בכלל ולזה המשילנו המאמר בענין כלב
אשר אמרנו שיורה על מעשה מרכבה ׳׳ והנה ענין
נתיבות הם השערים והדרכים הדקים כמו דאמר נתיב
לא ידעו עיט ׳ והם נתיבות נפתחות מהאותיות אשר
היא פלאות חכמה והיא נכללת באורך תיו ונזה חוק השם
צורת הספירות באמצעות השמות ועל כן אמרו בשם צבאות
אות בצבא שלו כלומר הצבא העליון מעיד והודאה
באות

במות כאשר פרשנו למעלה חזר עוד לגלות הכרוס
השורשים האדם לעשות מלאכת השמות ואחר כי הם
שלשה סֵפֶר וסְפָר וסִיפּוּר והם שלשה שמות המתעילות
חמש בראשי תיבות בענין כלומר כתב לשון פה שהם
כתב והם סלם שהוא סיני והם חמשה שמות אשר הם
חמש ספירות גופניות והנה ענין הכתב ונגלה הוא הענין
הראשון להתחלת האדם להיותו מעוררים לו אותיות
בספר על פי חומר דיו ומדריכים אותו בצורות
הקבלה כן ואחר מתגלגלים האותיות ומתחלפים ומתחלקי'
ומדלגים בראשי תיבות ותוכי תיבות וסופי תיבות וכל
התיבות ואיכות צורת הרכבת הנקוד עליהם ותנועתן
מעתיקין אותו אל מעלה שנית והיא צורת הקול והנעימה
עד שיעשה קול הנועם שלו כדמות כנור מפעיל נפשו
לדקות הטעם ושינויין ותגלה לו אמתת מכבודן האותות
לפי צורתם המוערלת בשינוי נעימה בתנועה פועלת הנפש
כדמות פעולת המוסיקי מתאג הנוק כן יפעל זה בנפש בכח
השם עוד ויעתק זה אל הספור שהוא הפנימי וילמוד לו צורת
הפעלות נפשו מכל אות ובאי זה דרך תבין הנפש האותיות עד
שיבואו הספירות ויחברון בהן השמות ומה היא צורת החלושה
המעתקת השם

לשון נ״ל
דיותו

פי׳ לשונך
חכמת מוסיקא
היא חכמת
ניגון

מנפשו

השם ~~מלבשו~~ לעורר בנפש זולתו על ידי אמצעיות השם הבדלי
אשר נהיה כלל העולם נטבע בו או מעד המחזור הראשון :
המחייב שנוי המדות בשם ונח כלל הטבע ויתקיים בו ועל
פין יחשבהו כל השרשות הנודעות בזמן ההוא לפי קשרון החזק
והנה יהיו כל המומחים העשוים בשמות שבים אל השרש ההוא
כדרות המומחים המושכלים עתה לנו שכם שבות אל המושכל
הראשון שהוא שרש טבעינו המושכל ותהיה העתקת הלמוד
בו מנפש אל נפש בנויה ומשרשת על פי השם הקבוע
הבדלי כבטן מבחוץ עתה הנעתקות מעיר נפש אל עיור
נפש בכתר מונח על הטבע הנח הבדלי הזה המתנהג
על פי מדת הדין המסובבת זהב וכסף ואז יתהפך מעון
ורוץ כל אדם לשמוע תורה אהיה השכינה עולה מארץ
ונתהפך מדת הדין למדת רחמים בסוד להט החרב המתהפכת
את הכרובים רכובים זכר ונקבה שמים השכינה ואז
עשרה מלכות ישראל תתפשט בעולם ואחר אשר
בימינו שלשה ספרים נשלם שערי היחוד הכולל כל
אותות

אותיות השם עם הדרך אשר דרכו המקובלים בספירות בצורה,
התוארית המרחבת הדעת לעורר על מציאות ענין המקובל
לא תושג בשכל אנושי רק בשכל נבואי ״ וכפי מעלתו
בנבואה ישיג רק הענין בשתוף העזר האלהי כי שכל לא
יהיה אז ברשותו כי איננו ברשותו אלא כל זמן שהוא
כמוטבע השלם והנה אמרנו כי ענין היו״ד מורה על
הספירות וענין הה׳ מורה על חלוק הספירות חמש כנגד
חמש להעיר על שתי מדות שהם מדת הדין ומדת רחמים
והנה הוא״ו כוללת ששה האין כנגד חלוק שלש יודין
וי״ו שמורות על שלשה עולמות לפי דרך השמורת
כאשר הזכרנו וכאשר היוד מורה על קבוץ שני ההי״ן
כן הוא״ו מורה על קבוץ שלשה וחלוק ההאין מורה על
חלוק הספירות הנה השם הגדול הזה שהוא יהו״ה
מורה על כל מעלות השמות בשלשת העולמות . ונשוב
עתה הספירות לעורר בצורה התוארית כאשר הערכנו ״
דע כי המקובלים ציירום בצורת אלף אשר היא דומה
לצורת

לצורת אדם ועשו חלוקים במעלות וקראום בשמות כל
צורה כפי מעלתה חלקו הראש לשלש מעלות העליון
קראוהו מחשבה וכתר עליון ועד הימין חכמה והשמאלי
בינה וזרוע ימין חסד והשמאלי גבורה והמכריע אשר
ביניהם תפארת והיא הרחמים וזהו ממראה מתניו ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה מה שכנגד הימין נצח ומה שכנגד
השמאל הוד ומה שכנגד ברית מילה יסוד שנ' וצדיק יסוד
עולם והעשירית עושר והיא בת זוג הבנין והסוד אחור וקדם
צרתני בשני פרצופין זכר ונקבה כמאמר כדמות גבור וחלש
הנה מצויר לך הצורה אשר ציירוה המקובלים להישור
דעתך אל מציאות העניין לא אל ידיעתנו כי לא יודע
ידיעה אמתית רק מפי נביא או עד שיבא אליהו הנביא
עם המלך המשיח ונגלה סתריו וזאת היא צורת המלך
ספירות:

כתר עליון
מחשבה

זאת היא הצורה אשר ראתיה בספרי המקובלים מציירים
על השושנות הנטיעות וגבולים בצורת האילן לצורך ועל
לעורר על אחדותם וכל המקצץ בנטיעות כופר בעיקר
שכל אחת הצורות אשר אנו מציירים בערך אל ידיעתנו
החלושה הם וזה נבאר מאמר הרב המחבר במורה שכל
מי שישליט שכלו באלה הענינים בלתי קבלה מפי רב
המקובל הנני מביא דברות נאמנות ועתה הוגד
כי לא

כי לא יבין מבינתי דבר ובאה נ״ב ראה שמפילן מרושע
אחר שהיה חכם ומקובל גדול טעה בהשגה בהכנסתו לפרדס
הקבלה וחשב שהם שתי רשויות ואמרז״ל כי טעה בספירה
העשירית שהיא בת זוגו וקצץ בנטיעות ונכשל בעיקר
ונרבה מזה תמצא רז״ל חסידי על כבוד קונם אלא היו
מלמדים אלא לראויים פעם אחת בשבוע יש מקבלים
בשבוע כנגד ימים אשר הם חיים בו נגה שיעבורו מ׳ [illegible]
שנה מזמנו שיהא ראוי להוראה וכדמות זו בעירן
בין אמר לזה הלוא לפולנא שיינא שיינא אפתח שקוך ומול זל שיינא
לחמא דמשן ועוד כי שנה מיבליא מעלי אבמן ואולך משתיא
מעלי דרון החכמות האלה אשר בידינו היום רז״ל הטבעיות
אל קלחם שהוא מוחל עם וחכמות הקבלה הדקות אל המשתה
אשר פה המעלות מעולות האחרות בחיי העולם הבא
ועל כן היו מונעים למוד זו החכמה בזמן בבחרות
כשהחום הטבעי גובר והשטן שולט כמאמר החכמים הקוא
תא

תא ומגמרך מעשה מרכבה אמר ליה אמצתי לא קשיא הנה
מכלל סבות יש למונע זאת החכמה מבעלי הדעות החסרות
אשר אם ישלטו שכלם המוטבע לא ימצאו דבר ואם ישלוטו
דמיונם יקלקלו הכונה ויצאו לתרבות רעה ונחזור עוד
אל ענין הספירות ונאמר כבר הענין במה שקדם לנו מן
המאמר של הנפשות הטבעיות באות מנפש זה"ר ערבות
וביא הרוחניות והדקה מכל נפשות העולם ככלל א"כ
איך אפשר לצייר בשום דרך שנפש האדם המעולה
תפעל בנפש ערבות לשעת הטבעים כמו בחכמות אלהי
השם ואיך אפשר לתקף לגוית מקוף את תקיפי תשובה
כבר אמרנו כי נפש הבל נפש אחת היא ונחלקה לעד
חלוק החומר לשנים עוד במעלה זו ונתפשט ונמשך
וירד זה ונתרכב כי כן יחייב המציאות התחתון הזיכוך
בתכלית ההרכבה כאשר יחייב העליון הזכוך בתכלית
הפשטה אם כן הנה הם כדמות שתי נקודות זו אחרית
זו

זו שראשית זו כאשר זו אם כן כל זמן שאין מעיינות בנקודה
העליונה אשר נתפשטה הימנה וצורת הקשרים והגבלה שם
ובמאמרים אשר אמרנו והיא תחת רשותה בעבור שזו
חמדה זך מתנועעה מקבל תמיד השפע העליון וזו
ולהכלך
חמדה נח עונג אותו ולקבל בכל עת ואם זו תתפשט
השמות
מחמדה ותעשיר באותיות גזרות במעינות החיות
מן הספירות מתעלה ומקיף בה בנקודה בגלגלה כי חמדה
מעולתו
של זאת על דרך משל בוא יותר רוחק שממנה מדמה
בה ויפעל בטבעים פעולות כפי ההרכבות המקבלות שיחשבו
שמיים נמנעות בערך אל המושבע הזה שהאמת כי בערך
מהקשרי
אל המושבע הזה ובאמת כי בערך אל הפועל המתחדש
השמות באשר תחיבהן צורת החכמה היא אין שם שינוי
אלא טבע אמור הוא והוא נמנע מידיעתנו היום כי אין
אנחנו מכירין צורת הטבע ההוא העליון בהיותנו במאסר
הטבע הזה ·· ועל כן אמרנו למעלה כי עד אשר הוא חצי
מהלך

כשיושלם גלגלה הנגועע יותר תנועה מהירה על דרך משל
מתנועות הגלגל העליון וזהו ענין אדם התחתון כהעלה
ונעשה עליון אדם שעל הכסא וזה שמו אשר יקרא ה'
צדקנו וזהו ענין הנה מלאכי ילך לפניך ואמר לך אל
תאמר בו כי שמי בקרבו ומשה לא רצה להיותו תחת רשותו
כלומר להתהפך ולהיות מדת הרחמים תחת מדת הדין
ועל כן ענה לו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה וזה
זה ענין נכבד מאד ויותרו בו כמה ספיקות מן התורה
ועל כן שית לבך עליו והבינהו מאד ותצא מכל ספק
הנה באורנו ענין שלשה ספרים שהם ספר וספר וסיפור
בשער היוד מעד היותם כלים על דרך הנסתר וכן קצת
המעשה מרכבה בפי המחשבת הענין וכדי להוסיף עוד
הערה על היוד לרוב עומק הענין וחדש בו עוד עוד הערה
והיא כוללת כל הספירות
כבר ידעת כי היוד תכלית לעשר ספירות שהרי קוצה כח
מהכל והאדם תכלית המורכבים ועל כן נקרא המורכב
המאחרון
אם כן כאשר נלעמו
בו

בין כל ההרכבות וכל המזגים אשר אפשר להמציא מעד
החומר כל עולמות יסודיות ותכלית עבודותם ותכלית
זכותם ותחיב שימשון בן גם כן צורות עכורות מעד החומר
העכור וצורות זכות מאד מעד החומר הזך אשר בו מ״ב
הנה הוא עו״ד בעולם הזה אשר קבל כח מהגלגל וכולל הכל
כדמות העוף בסתירות הנה אם כן אין בין זו היוד וזה היב
אלא כמלוא נקודה כלומר ענין דק קטן מאד מעד הרוחניות
והוא נבלע זה אחרת כאשר פרשנו במה שקדם וזהו
סוד ובו תדבק דבוק יחד עם יודי להשלים הגלגל הנה
אם כן בעיגה בעיגיה אשר למטה בימנה במעלה והם
הנקודות ספירות החיצונים לעולם בעצם השחור נחשבה
נפלת מאמתת הדבק ודבק מדת הדין קושרה וכשהיא נכנסת
ושוקעת בתעלומותיה ומתפשטת מקשר התפילין אשר הוא
יער הרע בעל וקושרתן בארבע פרשיות של שם קשר
המודק שהם שמ״ע והי״ה קד״ש והי״ה והסוד הגל מזה כי
שמו

שמי בקרבן יקדש את זה ועניינו זה שמי לעולם וזה זכרי
לעלם כתיב וזהו סוד בו׳ אד״ני שלח נא ביד תשלח
ופחד הקשר המה ערך המרובע היא שלא ומשכנו עוד אלו
הכונה הראשונה והנה בהיותו נדבק בן ישבע בשמו כלומר
יקשר בשמו כי הוא משובע שיקבל ממנו שבועה ... ואז
תהיה הנפש נראה במעצבות האות הנחתמות כשם תעלה
אל מעלת שד׳ צבאות ודע שאם נשארה בו שום עורה קטנה
חקוקה מן העורות השבעות אשר קדמו לה כידיעה בהיותה
נפרדת מן השם והנה מעעה גדולה מן השגת העורות
העוברות בה והקרא אספקלריאה שאינה מאירה ... ואם
יעורו כל העורות העוברות בה ואין בה נגע תקרא אספקלריא
שהיא מאירה והנה העורות העוברת בה דקות מאד ומזהרות
בהעברה לרוב בדקותם ויצטרך המעיין להיות עיונו דק
מאד למשך כל עורה בהעברתה ולהשיג מעלתה מבלתי
זמן

זמן ואל תחשוב שאין כל העורות עוברות עליה אפי
הפנימיות מאד · אמנם לרוב דוחשותם ומהירות תנועתם
יעברו עליה ולא תרגיש בהם ועל כן השם יתעלה ויתברך
שמו אמר למשה הנה מקום אתי ונשמתיך בנקרת הצור כלומ׳
בשרש ובתחלה העוריות וחפי עליו יתעלה ואמר לו להשליס
תשקב
משנתו ושכותי כפי בלומר כל מה שתשיג מדעות הפנים
מתחת מכסה הכף והנה כפי בגימטריה רמון כלומ׳
באמצעות פדמות אשר הוא בערך אל המערכה השעת
בהשגת האור שכל גמור עמוק מאד ומי ימצאנו · ודע
הפנים
שאם לא היה מכסה עליו לא היה משיג דבר מדמיות
לן והיה קורא לא כאשר קורא לעטלף מאור השמש אשר הוא
מסמא אותו ואינו רואה אפי׳ מה שיש ביכולתו לראותו
ובא לו חשך בלילה להשלים תועלת ראותו אבר עד אשר
באמצעות החשך ההוא עיניו אליו קצת אור מן הכוכבים
ויראה

ויראה כן קרא למשה עד שהשיג קצת מן הצורות שנקראות
פעם מתחת מכסה הבך אבל בראיית האחור לא היה צריך
אל מכסה שכבר נתן לו כח בהשגתו בהיותו בתכלית
ההפשטה ואנכי הצעיר פלוני אלמוני הדורך בעקבי הסוסים
וחפש בחדרי תורה בשביבי תרתי בלבי למצוא דברי
חפץ בהפשטה וצורת בבטה ואמצא מיני ההפשטה
שלשה המונית ופילוסופית וקבלית. ההמונית היא אשר
שמעתי שהרבה מדרשי הישמעאלים נהוג שעושים מסירה
מצורת נפשם על הצורות הטבעיות בכל מיני הקבלה עד
עד אשר אומרים שאחר תעלה על נפשם שום צורה
בעת מן העתים היא תהיה סבת המנעה והתפרדה מ
מקבלת הנפש שום צורה רוחנית נבדלת מכה בדמיונים
ומחזקתו לשער הענינים המתחדשים אשר בו קודם
היותם ומהם מי שלא יעסוק כל ימיו בזולתו הזה רק מתענג
בזולתו

כשלוי הרוחע תהוה לקי מהותו ששאלתי בענין זה לר׳
איבות פעולתו ושומעתי שזוכרים השם בלשון ושמעך ומוזכרים
צל״ה עשיתי עוד יותר ושערתי שאחר שהם זוכרים
אותיות ומנגדים מחשבה בשם לזמרו משאר מיני הצורות
הטבעיות המעולה בהם אותיות על״ה לקו טבעם
ולרבוי פעלם הם מתפעלים גלוי מרצונו מהם לא
שמבה לפי קבלה והנה הסדר כל הצורות בטבעיות
מעלם נקראת מחוקה

המין הב׳

והוא הפילוסופית והיא בתכלית הקושי להעבודה לרום מתקה
אצל השכל מפגישו ושלמות השגתו בה וזה כי הוא יעשה צורה
בחכמה הלימודית על [illegible] עוד יעבר נוראות להקיש
עליה צורה בחכמה אחרת מן החכמה הטבעית עוד ע׳ האלוהית
עוד ישוב להתגלגל על הרצון לרוב מחקירתו שמשתמש בו
ויתמשכו המתיקות עד שסף לו ומצא פתח ושער לצאת

המשך

מאשר נצטייר בו כבר ואפשר של פעמים בדוחק גדול יתעדן
בצורת המשכת המחשבה ויתבורר לה שלא נלבלך שום אדם
מחשבתו עד שתעבור מעט ותתהפך כדמות להט החרב המתהפכת
ובזה גם כן האותיות המחשביות אשר הוא מצייר העצמים
בהתעצמם ויגדיר העניין עשה נצטייר לו משכלו האנושי
ויראה כי גדל כחו בכל ההתגברות כי זה טבעו ואמר כי זה
העניין הפעולה בא אל נגלה כדרכות נבואה ולא ירגיש בסבה
רק יחשוב שבעבור המשכת שכלו האנושי לבד קורא לו
זה ״ וכן לעומתו בדברי אחד מן הפילוסופים נזכר בדורו
שהיה אבן סינא אמר שהיה מתבורר כשתעבר אותם הדברים
בגדולתם ובשמחה המתקשה עליו ענין היה מעיין בגדרו התיכון
ומושך המחשבה בו ואם היה מתקשה עוד היה מוסיף עוד
המשכת המחשבה ושתה כוס יין חזק כדי שיבאו לידי שינה
ותחזור תנועת המחשבה אשר היתה תנועת בפנימותו
ויותר

ויותר לו קושי החכמה ההיא וזה גם בן צורת אותיותיו
המחשבות הדתיות אשר היתה בנותו למושכם על העניינים
הקשים עליון מעל כל דרך הגיוניותיהם והוא לא ידע ואסר
תקשה עליו והמאמר מדוע עונו היום אנו לנצחיון ומעשים
ופועלים ואין שם הפעלות חשמע התשובה ממין השלישי
מענין זה בשלישי ואני הצעיר מספר לכם את אשר
נסיתי בענין זה יו"ד דע כי דבותי בי בראשונה היה לי
חשק בלמוד התורה ולמדתי קצת ממנה ומן המקרא
רק לא מעט מה שידעתי בענין התלמוד לאמרים
רק מעט מענייני הבית ומענין האב והאם עד ששׂם השם
כי בכח רק לבקש התורה נעסקתי ובקשתי ומצאתי ועמדתי
בענין התלמוד חוץ מארצי שנים ועדיין אש תורה בוער
בי ואנכי לא הייתי מרגיש חזרתי אל ארצי זמן לי שם פילוסוף
אחד יהודי ולמדתי מעט מן מורה הנבוכים והוסיף לי חשק
על חשקי

על משכי שמתי עיני מעט בחכמת ההגיון ומעט בחכמת
הטבע מין במינו לא בטל ומשם ירע ועד לולי אשר
קדם ליזון באמונה במעט אשר למדתי מן התורה והחליר
דבר היתה מתקלקלת עלי עניני רבים מן האמונות ואולם
אעפ״י אשר היה אש שורפת בלבי ולא הפסיק לי אנה
שאלה הרב על דרך העיון עד שיזמין השם אלי איש
יהודי אלהי מקובל והורה לי דרך הקבלה כראשי פרקים
ואעפ״י כן מעט אותו המעט אשר היה אצלי מחכמת
הטבע היתה הדרך נראית לי בדמות נמנעת ענה
לי מלמדי בני מדוע אתה מכחיש ענין אשר לא נסיתו
אמנם נאוי לך פילוסופות ואם לא תמצא דבר ואין כך
כל כך שלמות להתלות החסרון מצדך אז אמור כי אינגה
דבר לעולם בכל מה שנזה מדרכך אמתי היה מבקש לה
הענין בגמול טבעי להמתיק לו עד אשר יקבלהו שכלו
ומכנס

ומכנס בו בחשקו ובשמחו קל נחמד בעצה נאמרתו שזה

גוף עשן אשר יש בו רוח בלתי המספר אראנו אם אמצא

דבר הנה הרוחני אם לאו מה שהיה לי הוא אשר גהיה

חזקתי

שמתי את עצמו והודע דרך הצירוף והתמורות והגימטריון

ושאר דרכי ספר יצירה ובכל דרך היה מניח אותי לשייר

בה שתי שבועות עד שתחקק הצורה בלבי בשום וכן ...

המשיכני כמו ד׳ חדשים והנה מתחדשים לי דברים

מעולים מאד בתוך הצירופים והגימט׳ והיה מצוה עלי

למחוק הכל והיה אומר לי בני אין זו הכוונה שתעמוד על

שום צורה מוגבלת עבור שזה המין מן הצורות מוגבלת שאעפ״

שהיא בתכלית מעלה מכל דרך השמות כל מה שהם בלתי

מובנות לך זאת היא מעלתם לעצמם עד אשר תגיע אל

פעולת הכח אשר איננו ברשותך רק שכלך ומחשבתך ברשותך

ששוהו לו עבורך [illegible] זה מחבר ספרים בדרכי הטבעים

משותפים בהוראת השמות אמר לי בעבורך והדומים לך

מן

מין המתפלספים למשוך שכלם האנושי בדרך טבעי אולם
תמיד ההמשכה הזאת סבה להביאם אל ידיעת השם והוציא
לי ספרים מחוברים מאותיות שמות וגימטריאות אשר
לא יבין האדם לעולם בהם דבר כי אינם מורכבות הרכבת
הבנה אמר לי זאת היא דרך השמות באמת לא רציתי
לראותה כי לא קבלה שכלי אמר לי שטות גדולה עשיתי
שהראיתי אותם לך סוף דבר שאחר שעברו עלי כמו
ד' חדשים ונתעשתה מחשבתי וראיתי מתחדשים אלי
עניינים מעולים שמתי את עצמי בלילות לחבר ולהנהיג אחר
האותיות מנוחה העיון הפילוסופי קצת וישנתי מעט כאשר אני
עושה עתה ועמדתי כזה שלשה לילות ולא הודעתיו כשבאתי
בלילה השלישי בעבור חצות לילה אלי והקולמוס בידי והנייר
על ארכובותי נתנמנמתי וראיתי הנר הולך וכבה עמדתי
לתקנו כאותו כאשר קורה זה פעמים רבות למקיץ
ראיתי שהאורה נשארה תמהתי תמה גדול כאלו עיינתי
וראיתי

הנקרא שכל כגון הצורות העצמיות המקויימות והמעומדות
אשר אין להם לא תאר ולא דמות ואומרים חכמי המחק"ר
כי אלה הצורות הטבעיות המושכלות אשר פעולותיהם נגלות
ונראות בחמרים השגתם סבה ועלה לצורה העצמית הפשוטה
הנבדלת מכל חמר המושגת בכח הנקרא שכל אלהי כנ"ו
הבנגו מזה כי מן הפעולות הכרנו הפועל ומן הפרי הענף
ומן הענף השרש ומן האחור הפנים ובמה היא השגה חלושה
כי לא יודע מן העקר רק מציאה: אמנם המקובלים
אומרים בענין אחו"ר וקד"ם עד"תם והוא ענין אדם
שנברא בשני פרצופין כלומר שתי צורות האחת נקראת
אחור ורמזות השגתה היא זאת החלושה הטבעית אשר
זכרנו נבחעת זאת פועלת יתחייב שחברתה הנוח באלו
אין לה מציאות ובהתהפך האחור לפנים תתהפך ההשגה ויודעו
השרשים כ"ל הצורות הנעלמות עתה לנו מהות ופעולותיהם
במציאות ולא תתראה בו כי אם צורת הפנים אבל צורת
האחור

האחור תעלס וידע בן מהות הנפש במהותו ומהות השמרותה
ידיעה שלימה אמתית קיימת ואחר זה דע כי כל מאמין
חדוש אם יאמין שבלשונות הסכמיות יתחייב היותן שני
מינין באחת אלוהית והיא הסכמת השם עם אדם הראשון
השנית טבעית והיא הסכמת אדם עם חוה ועם בנין
והשנית שפעת מכח הראשונה והראשונה היתה מיוחדת
לאדם ולא מסרה לאחד מבנו כי אם לשת אשר הוליד כדמותו
בצלמו וכן נתגלגלה הקבלה עד נח והמבול אשר קרא ללשון
בדור הפלגה לא היה אלא המון בשם ר"ל הטבע ונשאר עוד
הקבלה אל בית דינו של עבר עד שהגיעה אל יד אברהם
העברי וכן מצאנו עשו ספר יצירה מיוחס לאברהם אבינו
ונגלה עליו אדון הכל ומאברהם ליצחק ומיצחק ליעקב ומיעקב
לשבטים וגם אבותינו במצרים והקבלה ביד זקני העם ונתגלגל
הדבר עד שנולד משה והיה אמון בבית המלוכה ולמד
כל מיני החכמות החיצונות ועם כל זה לרוב הכנתו לקבל
לא

לא נתקררה דעתו עד שמסר לו עמרם אבין הקבלה
שהיתה מוצלת מן האבות עליהם השלום ונשקרה לו
מה שקרה עמו: והתבודד במדבר ונגלה עליו אדון הכל
בענין הסנה והודיעו ולמדו גבורתו ענינים גדולים
בחדרי
מאד ונתגלגל עמו עד מעמד הר סיני ושם הביאו
חדרים בחכמת האמונה והודיעו הסבות הרחוקות מאחר
שאיך יתחייב הענף מן השרש והפרי מן הענף עד
שהכיר מהות האמונות האלה הנגלות לנו מתוך הכרתו
מהות שרשיהם הרחוקות וסדר ע"ה התורה באותיות רצופות
על דרך השמות לפי סדר מהות האותיות בעליונים וחלק
על דרך הקריאה במצות לפי המהות המסתדרת בתחתונים
והפליג ענינו על מה שאפשר להיות מן היושר לכי
היה הדמיון באותיות של מינין או של פרצופין כלומר
צורת אחור ופנים כאשר הערנו בצורת האדם "
הצורה האחת והיא צורת האחור חלושה מאד והיא
הנמצאת

הנמצאת היום בידינו ואנו נזקקין לה ומגלגלין בה ולפעמים
מקבלים ולפעמים לא וכשתהפך ונחזיר האותיות אשר
הם לפנים לא לנו לאחור אשר הם בפנים או ישלים זה
לפני יי ועל המדות הזה נרמז מאמר הפסוק הגיד
האותיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם כלומר אם יש בכם
כח להפך האותיות האלה מאחור לפנים נתמר ופעמותם
אז נדע כי כח האלהות בכם ומעלכם פעל אלהים ואם
אין בכם זה הכח בהם כמות אתם מתפשטים מגששים
קיר כעורים הנה הובן מזה כי האותיות שני מינין המין
האחד הוא המוכר לנו ואנו מרגישים אותן בהרכבות
מובן לנו יי והמין השני אינגו מוכר לנו אלא אחר טורח
גדול והם דבקים זה עם זה בשלהבת קשורה בגחלת
וכשנתראה לנו על הזה והכל כלול בעשן נקרא מחשבה
וכתר עליון ואויר הדמות יי והנה בספר יצירה קורא
אל רוח אלהים חיים א"ל וכן רז"ל גם אמרו בעשן
בערמר

בצלאל. יאשר אמר לו משה עשה לי משכן ואהרן וכלים ויאמר
לו משה בצלאל שמא בצל אל היית שיש שידעת צרוף
האותיות שבהם נבראו שמים וארץ והנה הנני תמצא
בדבריהם ז"ל ואחר אשר השלמנו הקדמה זו ששמותיות
לפי אמתתם בם ענינים עליונים מאד נפרש בדרך מגלה
נפם כפי המתעונן במתצא כדריכו היום של דרך כלל והיום
כלה דרך הרכבה ופשטה וכנוך והלוק וגלגול והמורת ראשי
תיבות עד סופי תיבות ופירוד הראשים וחבור התוכים ושוק
על דרך גימטריא ותמורה רחוקה וקרובה ומסבבה על דרך
יושר ומנגדה על דרך ההפוך והתנועות מעגלות ומבוררות
מרובעות וכן ישרות והפוכות וחקיקת אות מאחרת וחקיקתה
באחרת ודלוג תיבה להעלים עצמה והאותיות אחרת במקומה
ותיבות הלכות על דרך משקל יושר וכן על דרך חסרון
ועל דרך יתרון ונפלאות רבות מאד ושפיקו הראשים
הנזכרים

הנזכרים פה עתה מעורך על היותך יודע שכל הצורות
הנרמזות בנה יחוברו אליהם התנועות וגם הנקודים ::
ודע כי כל דרך ודרך מאלה הדרכים אין לה תכלית ודרך
המשכיל יתפשט בה כפי כחו אחד המרבה ואחד הממעיט
ובלבד שיכוין את לבו לשמים ויקדים ההכנה אשר קדם
לנו זכרה ואל יחוש מן ההכנות הטבעיות ומכל אם
הוא חכם ומשכיל מהות תנועת גלגל האותיות יראה שכל
החכמה הלימודית וכן הטבעית מובנות מתנועותיהם
והמצאותם ומה שכן האלהות כי עקר השם נתה [illegible]
נשוב עתה אל מה שהיינו בו [illegible] אומר בספר יצירה שלש
אמות אמ״ש שבהם נבראו אש מים ורוח :: אלף
אש מ״ם מים שי״ן רו״ח הנה שלש אותיות האלה מורה
שכחם בשלשת היסודות אמר העפר מפני היותו העכור
שבכולם לא זכרו ונראה לי ששלשת האותיות יש
להם

לחם פועל ביסוד העפר במעמאות היסודות השלש ואומר עוד
שבע אותיות בגד כפרת שבהם נבראו כוכבים וכל שבתי נתן
לו הבית כי בו נברא צדק כח הגימל מאדים כח הדלת חמה
כח הכף נוגה כח הפה כוכב כח הריש לבנה כח התיו
עוד אמר יב פשוטות שבהם נבראו מזלות בגלגלים והם
הו זח טי לן סע צק הה כנגד טלה כי בו נברא
והוו כחו בשור והזין בתאומים והחית בסרטן
והטית באריה והיוד בבתולה והלמד במאזנים והנון בעקרב
והסמך בקשת) והעין בגדי) והצדי בדלי) והקוף בדגים)
הנה שבע ועשרים אותיות יסוד שבהם נברא כל העולם כאשר
אמר זה בספר יצירה ואחר החורבה הזאת נגיד קצת מן
החדשים המתנהגים בספרי הקבלה בספר יצירה המגלה
היסודה של תורה ומעדי העלומות סתרה ומגדיל הודה ויקרה
עמודים היתה שומה ומורה ולזדים אש זרה מכלה מכונותיה
בעברה

בעברם ידיעותיהם במעמק ועוד מה יקרה ועצמה מעלתה ומה נמתקה ונעמה מצותה אשרי השוגה באהבתה והחוגה בנתיבותה נפלאה היא ונשגבה ונוראה ונאהבה יקרה היא מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה

דרך הצירוף

אבן אחת שהיא אות אחת לא תבנה דבר שתי אבנים [redacted] בנות ב׳ בתים שלש אבנים בנות ששה בתים ארבע אבנים בונות כד׳ בתים חמש אבנים בנות קכ׳ בתים שש אבנים בנות תשכ׳ בתים שבע אבנים בנות חמשת אלפים ומ׳ בתים ודרך ועיקר מן החשבון הוא שתערוך מה שאתה רוצה לבנות על היוצא הראשון כאלו תאמר ערוך אלף על אלף לא תוסיף ולא תגרע ועל כן אין בה בנין ארוך ב׳ על א׳ יצא בו״ת הנה הבנין הראשון ״ ערוך ג׳ על ב׳ יצא ו׳ הנה הבנין השני ״ ערוך ד׳ על ו׳ אשר יצא יצא לך כד׳ הנה הבנין השלישי ״ ערוך ה״א על כד׳

על

עד כה יצא קל הנה הבטן הרביעי ערוך ו׳ קפ יצא תשב הנה

הבטן החמישי ערוך ז׳ על תשב יצא חמשת עמדים ומ

וכן בזה הערך תוכל להוציא הכל

והנה צורת ההרכב

בצירוף

אבגד בגרא גראב דאבג

אבדג בגאד גדבא דאגב

אגדב בדאג גאבד דבגא

אגבד בדגא גאדב דבאג

אדבג באגד גבדא דגאב

אדגב בארג גבאר דגבא

וכתוב עוד בעלת חמש והשאר תקיש

מאלהי

אלהים

ב

א אלהום״ אלהכי״ אליםה״ להאום״ להאמי״ לימאה״ לומהא״

אלמהו״ אלמיה״ אהימל״ אהילמ״ לימהו״ לימאה״ להמא״ ליהאמ״

אהמלו״ אהמול״ אהלימ״ אהלמו״ למאהי״ למאוה״ למהיא״ למהאי״

אימלה״ איהמל״ אילהמ״ אילמה״ למיאה״ למוהא״ ליאמו״ לאהמו״

איהמל״ אימלה״ אמלהי״ אמליה״ לאיהמ״ לאיהם״ לאהמי״ לאמיה״

אמהיל״ אמיהל״ אמילה״ אמיהל״ להימא״ לפימא״ לאמהי״ להמיא״

ה

ג היומל״ היולא״ היואלם״ היאמלו״ יומאלה״ יומאלה״ יולהמ״ יולמאה״

הילומא״ הילאמו״ היאמלו״ היאמול״ יואמהל״ יולהאמ״ יולאהמ״ יולמאה״

המליא״ המלאי״ הוהמל הוילאמ״ יואמהל״ יואלמה״ יאמולה״ יאמהל״

האליכו״ האלמו״ האימל״ האולמי״ ילאהמי ילהאמו״ ילמואה״ ילמהא״

האמלו״ האמול״ הלימא״ הלימאו״ ילאמה״ ילאמה״ יהאמל״ יהמלא״

הלמאו״ הלמיא״ הלאמי״ הלאמו״ יהמלו יהאמו״ יהמלא״ יהלאמו״

ה

ה

[illegible]

זהו דרך הצירוף המוכרח המוצגל אשר אי אפשר להוסיף עליו
ולא לגרוע ממנו על תיבה יחידה אותיות רואה להבררה, והתיבה
אשר היא אחרית מהופכת כנגד הראשית להורות על הפך ויחדות
ושינוי סדר האותיות בשמות ושמין סדרם עומד על מתבונות
תמונות בשמות המלות רק על מתבונת החבור הנברח כפי
מערכת קישור התיבה בתוספת אות או בגרועה ,, וזה עלה
לך ענין המלא והחסר שבתורה על דעת המקובלים המורים
כי התורה נתנה על דרך קריאתה במצוות כאשר היא עתה
כתובה

כתובה מעלנו ומתנה על דרך חתוך האותיות בסדר השמות
והנה אם יחסר אות מהשם אשר תהיה הכונה בשם היוצא
מצרופו כדי להעלימו הבטולה כונה ולא ימצאו בתורה
ולזה ספר התורה שחוסר אות אחת או בותיר פסול ,, ואחר
שערנו על העירוף אשר הוא חבור אותיות נעות עד
שתגעת כל אות ואות לנקודתה ושם והגלגל מסתבב
הלילה ,, נעורר עוד החלוק והפירוד ההכרחי ומתבונת
מערבומו ,, **דרך החלוק** והפירוד באחדים. א' לא
יקבל חלוקה ולא הרכבה לבדו עומדי [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] וזהו דרך החלוק

[illegible]

וזהו דרך המלוי

י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב
אט	אח	אז	או	אה	אד	אג	אב	אא
בח	בז	בו	בה	בד	בג	בב	אאא	
גז	גו	גה	[illegible]	גג	אאג	אאב		
דו	דה	דד	אהא	אאד	באב			
הה	אזא	אאו	אדב	בגא				
אחא	גהא	בהא						
בזא	אדד	גדא						
גוא	בהב	דבב						
דהא	בדג							
בוב								
בהג								
בדד								
גדג								
גהב								

דרך

דרך החלוק בעשרות

יוב לא יחלק כדמות המלך באחדים כי גם . גן גק כן
ראשית

כ	ל	מ	ס	ע	פ	צ	ק
יי	יב	יל	יג	יס	יע	יפ	יצ
		בב	כמ	כנ	כס	כנע	כפ
			לל	למ	לנ	לס	לע
			ימי	ינ׳	ממ	מנ	מס
			כלי	כמו	יסי	יעי	ננ
				ללי	כע	כסי	יפי
					למי	לני	נעי
					מנע	ממי	לסו
						כנכ	מני
						כמל	כסכ
							כנר׳
							כממ
							למל

דרך החלוק במאות

דרך החלוק במאורות

ץ

ד
קק

ש
קת

ת
קש
דר
קדק

ך
קת
רש
קשק
רקר

ם
קך
רת
שש
קהק
רשק

ן
קס
רך
שת
קרק
רתק
ששק

ף
קו
רס
שך
קסק
רךו
שתר
תהר

ע
קף
רן
שס
תך
קוק
רסק
שרך
תתך
ררר
רהש

א

קץ
רף
שן
תם
רך
קהק

יזק שסק תרק רסר רכש
רתת שתש

דרך החבור

החבור הוא חבור אותיות רבות והשבתם אל אות אחת או אל ש שעם ד"ל אל רבים או חבור שעשר והתחלפם בשעם כחבור שני האמין אל יוד והתחלקם אל זג וכן במאות המתחברות עד ש' קוף וכתחלקם אל מ"ם או חבור עד מ"ס אל ד' או מנפים או שעם אל חמ וכן העצמים ישובו אל אחדים בחבור ויתחברו עם השאר כמלו המחר חבר מאלף עד יו"ד יעלה נ"ה חבר עוד מכ"ף עד ת' יעלה תק"ף ואתרבע מאות ומרבעים שעם להם אותיות יצאו אחת חרק ל שת נ"ה ע' כ"ג יהיה הכל אחת ואם תחבר עוד עמה ס"
מנצפך ונחזיר האלפים לאחדים יהיה הכל ט"ע אלף
פחות אחד להורות על דרתנותם והם עולים בגימטריא
מטטרון שר הפנים שבכת עזר " וכן כל דרך החבור מכוסות
על זאת הצורה "

דרך החלוף והתמורה

החלוף הוא במלפא

תמורת אות באות מאלפא ביתא אחרת או תמורתה [illegible]
ביתא של עצמה בין באות הקודמת לה או במתאחרת ממנה
כאלו האומר יי' אלהינו יי' בחלוף אות באות במתאחר כוזו
במוכסז כוזו יבקודסי טדהד חכר טמה טדהד והנה
המלה החלפנוה בתו כי האותיות ארגליהם וכן יהוה בתמורת
אתבש מצפץ וכן אמרו רז"ל במחכש ששך אחה בבל
לב קמי כשדים וכן בתמורת אחה בכר קנקע שנקכם
קנסנו יני אלהינו יני וכן בכר התמורות האלפא
ביתות

ביתות של רל״א שערים של ספר יצירה וזהו שען המורך
כלומר החליפן אות באות כידיין השתי פאות כין הן
האמצע וכן התמורה משתנה והחולפת ומתגלגל
על אותיות אוך כלומר מאחדים והחלקים בעשרות
והעשרות במאות ובמאות באלפים והאלפים שבים אל
אחדים כאלו תאמר אותיות ד״פי והחלפת גדלת במ״ס
והמ״ס בה״ו והוא מ״ת ובתוספת המלה על המוצן יעלה
אמ״ת וגנה דם יצא מן חלאוי מבטא השם הגדול
הפשוט והתמורה והעולה ובא אל שרש אמת כלומר
שנתאמת בעיון המוקדים אל ידיעת אמתתו ועל זה נרמז
אמת מארץ תצמח אשר היא בראשי תיבות אמת
וסופי תיבות מארץ תצמח אחר שהורינו דרכי התמורות
נעורר עוד על דרך המבטא ::

דרך המבטא

דרך המלאוי במבטא שם מוצן ממין האחד שבעי הכרחי
כפי הוצאת כל אות שיתחייב שתדבר והמין השני
השאלה

השאלה במלות על דרך תוספת אותיות ונרשומם״ המין הראשון
הוא כאומרך בשם מהעין ותמלא תיבותיו כ״ל יה מלואם
במבטא יו״ד ה״א אשר הכלל עולה בו שדי מלא שי״ן
ד״לת יו״ד שתולד דין והוא השכ״ל המקד״שי בחשבון הקטן
ובגדול הדמי״ון ש״ס וכן אל״ף תא״ו המתרכב מהם פלאות
וגם אלהים אל״ף למ״ד ה״א מ״ם יו״ד מאדם המופ״לא יולד״
והכלל ארץ מלאך ח״י במושכל מאד״ים כלומר א״ר מ״ם
שהיא אל״ף רי״ש א״ר שפל והו״א רם בלב״ וכן כל היוצא
בזה יקרא מלאוי במבטא · המין השני המלאוי באותיות
כאשר רוצה למלאת או לחסר או להוסיף הכל אותיות כאמרך
יה״ מלא עולה הכלל אלהים וכן כ״י שד ה״י שעולה
משכיל דו״ר חסד דו״ר חסי״ר ב״ן חכ״ם כ״ח רי״בן וכן ירצה
במלאוי בעבור תוספת אות או שנים ונדומה לזה כמאמר
רבותינו בענין כי יד על כס יה עד שתמלא הכסא ויתמלא
השם כלומר שיתוסף א׳ בכס״א ויהיה כסא שלם וכן
זה

זה אל יה יתמלא השם וכן כל כיוצא בזה

דרך למשקל המשקל בזו הדרך הוא מין אחד
ממין הגימטריא רק ההבדל אשר
ביניהם הוא כי המשקל ישתנה ברוב האותיות ובמנין החשבון
והגימטריא לא תשתנה רק בחשבון לבד המשל בזה שהמשקל
יתהלך שמעך שנער משקך הנפש וכן כל הדומה לזה
שוה למנין בכלל ומנין אותיות התיבה **דרך הצ[illegible]**
הוא המנין שוה אל מנין בכלל בין יכלול אותיות רבות בין
אותיות מועטות וכן רבוי התיבות אל מועטין כי לא נשוין
אמתנו כן רק בשוה החשבון המשל בו חשבון פו
עולה אלהים מטבע הכסא כנוי השם בלול רוח ולב
מגדול הגדול אדם רוח לב כח אור ומאחד כו
מלא הכלל הוא עוא מגדר זמן והאלהים כן אדם
כח הדין כח הנבואה כח עונה במצא אדם הו השבע
הו הכסא והמח לבן והרב מהו וכסאו והכון כי הו יום
ורנה

אותיות שוה בשוה כמו זה יתבאר

וכוונה הוא הו׳ כולל האד״ם באד״ם והמבדיל ילו״ד באד״ם
כונ״הו אם לנבואה וכן כל כדומה לזה ״ ״

דרך החקירה והחשיבה

שם חשיבה הוא הורה על ענין דומה להלוך במחשבות רק ההבדל אשר ביניהם הוא כי החלוך כולל הפועל המלאכותי ההרגשי והפעל המחשבי הדמיוני אשר הוא פרשת האברי הפועל והחשיבה שם מושג על ענין זה רק על הפועל והחשיבה המחשבי המצייר בכח המדמה אשר באדם אחר צאתו מרשות האנושית והעמדתו ברשות האלהות כאלו תאמר על דרך משל שיעקב אבינו ע״ה נתאבק עם המלאך במראה הנבואה ושרה עם אלהים ואנשים כלומר חכמות באנושות והכוחות האלהיות אשר בו ונאמר לו תוכלות מצד העזר האלוהי והנה שאל ברכה מן האלהות משוב על דרך משל שהורותו וברכוהו במחשבות אשמור ולא ידע

ידע מה שעיעם נאמר לו חצוב אות יו״ד מן מ״ר
נערבם יקרא שמך ישרע על שמו שהוא בגימטריא
שכ״ל הפועל כי אש ואתם דבר אחד ועוד חבר שם
כן עם רבקה ושם כן עם יעקב וחבר ארבעת
תהעא ישר״ע והסוד כי רבקה אוהבת את יעקב והעני׳ן
חבור הנפש אשר הוא האם עם בנה האמת אשר
הוא שכלה באמצעות השמות עם שכ״ל הפוע״ל ויהין
דבר אחד כי יעקב גם נפקה הוא ישר״ע אם כן הנה
והמחצב הוא גזרות אבני האותיות במראות הפנימיות
הנבואיות והחקוקה שענה שקיעת האות בנחצבת
בנפש בדמות הצורה השקועה בחמר הקשה אשר
לא תבטל אלא אחר זמן רב והנה מטל כל השקוע
ההוא החמרי וכאשר הנפש נגיא הנקראת צורת הדעת
כד״א גם בלא דעת נפש לא טוב ·· והנה אם כן
החקיקה היא החרטה כד״א חרות על הלוחות
בספיריות

בספירות הנפש על דרך משל והוא חקיקה ענין נקרא
אותיות וגבורתם מושג עבריהם כי אין מדבר שמובן
לרוב זכות המקבל ועל הענין ההוא נאמר והלוחות מתוקים
בידו כי אין חקיקה תלויה בכח חמרי עד שתהא כח
חמרי כנגדו ואמנם רק החקיקה ההיא תלויה במראות
הנפש אחר שהרתה ונפותה אשר במעשה החקיקה
ההיא והתקלות לחיי העולם הבא ועל כן החקיקה שני
מינים חקיקה מצד מראה הראות והדמיון כפי דרך
האנושיות מצד תחלת הראשית וחקיקה על דרך
העצר הנבואי מצד השלמות בתכלית אשר הוא
מבוקש לבעלי השלמות האמתי ואחר אשר קדם
לנו זכרון דרכי האותיות כעורר עוד על הנקוד
בעזרה הכרחות להשלים ענינם

דרכי הנקוד ‧ דע כי הנקוד לאות הוא
כנשמה לגוף והוא התנועה ואחר הרצה להזכיר
אודך

אות בלא נקוד לא יתכן לפי טבע מציאות הדבור כי קול ורוח
ודבור זה הוא רוח הקדש והקול יחלק אל חמש הברות באמצעות
הרוח והדבור נכלל משניהם והנה חמש ההבדלות והמורות
במלת נוטריקון ״ והתחיל להרכיב הנקוד באותו שם
הבנוי אשר הוא שם אדני יצחק לשני ישר הפוך
כי בשלשה אותיות עולה הרבה וכל שכן בארבע שלא היו
מספיקים ספרים הרבה מאד והכוונה להעיר על השרשים
והענפים וידעו ומביניהם מאליהם ״

דא דא דא דא דא   אד אד אד אד אד
דא דא דא דא דא   אד אד אד אד אד
דא דא דא דא דא   אד אד אד אד אד
דא דא דא דא דא   אד אד אד אד אד
דא דא דא דא דא   אד אד אד אד אד

נו

נָו נָוְ נָיְ נָוּ נָוֹ ... וֹנְ וֹנִ וֹנְ וֹנֵ וֹנֻ

נָוְ נָיְ נָוּ נָוֹ נָוֻ ... וַנְ וַנִ וַנֵ וַנֶ וַנֻ

נֵי נֵיְ נֵיּ נֵיֹ ... יֵנְ יֵנִ יֵנֵ יֵנֶ יֵנֻ

נֶי נֶיְ נֶיּ נֶיֹ ... יֶנְ יֶנִ יֶנֵ יֶנֻ

נִי נִיְ נִיּ נִיֹ ... יִנְ יִנִ יִנֵ יִנֻ

הנה נשלמה דרך השרש והתחלה בנקוד בהרכבת שתי אותיות והנה בערך בונות שתים ובהרכבת הנקוד הנושא לגזרות של חמשים שערי בינה והרמז כן נָה וְנָה כי נָה ישרים ונָה הפוכים וההרכבה מוכרחת בכל שם בעל שתי אותיות ישר והפוך בכל צירה ובעבור כי בצרף שלש יצאון לרוב לא הורכבנו להביאם פה שאין הכוונה להאריך בחבור הזה רק להעיר בתכלית וכלול בו שרשי דרך הקבלה אשר מהם יתפשטו ענפים ממלאים ספרים אין קץ ולא חוברי זה החבור המועט רק לבעלי התבונה להתפשט בו להתבונן

ואותיות הם של עשרה חשבונות לאחר
ונחלקה החצי צורת צל מדובקת קשורת ומתחת
היוד ומורה על מציאותה וזה סוד צורתה שהיא
עשרה ראשונים .. א וזה הענין מעל
המקובלים

באותה המעין שידענו בו כל שכן במה...

ידעתי מסודו שצריך כמה זמן לחפש אחרון מתוך

מה שידענו כשלא נמצא מעין שנשתה ממימיו

עוד צער בקבלה ולפיכך נתקרבנו ודע כי כשתחשוב

דרך

אין מתנין עמהם בכתב ר"ל סוד מטטרון הנקרא
שדי ששמו כשם רבו אף הוא אעפ"י שלא תמצא מלת
אותות בדבר אין לנו לשון יותר מובן מן איך מלא
מלת מ"ה או מלת וש"י יתעלה שמי"ה דקודשא בריך הוא
שממנו

תמונ נפלאות תמיד רעים והיותו מבאר[illegible]

העולם הקטן מה הוא וסוד בריאת העולם הזה בהא

ועולם הבא ביוד ולמה קודם עד להא מעד אחד והא

ליוד מעד אחד ומתנם צריך פירוש ארוך ואעפי כן

צריך

האלוהי וכל שכן עם הטעם הזה שהצייר המוחלט ומוגדר
תנועתה עד שקבלה צורת התולדת האלוהית. אשר
אין כוונות שם שבעצמה רק היא זכה מאד בעצור
פנים
שנולדה משתוף כעליונה עם המתנועע ומראה
הדמות
לבאן ולבאן כאומר מתלבשת בכח המדמה בצורת
הדמיונות
וכשליונתה כולו בעמודות ומראות מפורדות בכלל
הנראות והנחשבות בצורות המוחשיות הטבעיות אשר
למטה מומנה במעלה ומערכה ומתעוררת בכח הדברים
ומשלימתן כבעת המושכלות האלוהיות הנעלמות בסודי
המציאות הזה והבא ועל כרומה לזה אמרו על דרך
השיר כל סתום לא עממוך וכל רז לא יאנס לך כי
שבלו ותעלה מהמערכת הגדולה מערכת השכליות ורזין
בשאר הדעות העמודות המתחדות אשר למטה היותה
והיה פרטים מוקפים בערך אל הקפת דעת השלמה"
ונשוב אל הענין דלונ חלה מעורפת חורב על דגל ושומן
ומות

ויאות כמהלך מחנה בכחות מאלהיות. כמה שאמר יעקב
אבינו ע"ה מחנה אלהים זה וגו' והנה הדלוג מוסיף
החושק והאהבה כו"א ודגלו עלי אהבה אל תקרי דגלו
אלא דלוגו וגו' ועתה נתחיל להורות דכבן בצירוף וגימטרי'
וחלוף וסבור ומסורה וראשי תיבות ודרכים אחרים רבים והקפיצה
מדרך א' דרך בין באמצעות האלה מתחדשת על דרך פסוק או
הלכה או גדרן או שלות בחכמות פילוסופיות או קבלות בשמות
בלתי מובנות רק אותיות מורכבות ומשולות מתחדשתם המחשבה
כאשר נזדמן לה בכל לשון בכל אלו הדרכים וזולתם מדלג
ומקפץ בעל המלאכה הזאת להרחיב הנפש ולמשכה בפעולת
האותיות והשמות הקדושים המתרכבים מהם ומביאים אותה
א' מעלת שלמותה האמתית ואמנם הצירוף והקפיצה מומנו
אל גימטרי' או אל זולתה מן הדרכים אשר זכרנו
ולא נצטרך להשליכם כולם בצירוף המוכרחת כי היה
הצירוף זה אל הגבול רק א' צירוף ארבעה או חמשה צרופים
בין

פין מובעס בין בלתי מובעים והדלוג מהם יהל מלות אחדות
והנה נערך שלת ערוך ומתחיל בה יש צרוף צורף פורץ
רצתו [redacted] כועד פערו צפדו רצוף יש אהבה אפהה היאהב
החבותה הוהכח כח האדם מכח האדם יהיה והוה והיה
מגלה הצלמ חלמ שוח לחם לורבי ליוצר כח לבחו עח
הצע געה אנדע קרני ראיס קוף ריש קשר סו קושרף
קרימ הרקמה המקרה במיס עליותין עבה העב מהדל
עוז שם יוו מעשי ישמע קוד שמו שדו מגלגל גלגל
שדים שלג מגדלי השלג העז יער דמוע דמון יער לבוש
הדלג יער רע ערד היהודים יוד רש דדיוש דרשין
דר אלהי נכר הארץ ומרוס הו ממרה הי ממרה
עצם המאכל מחלל פקח רע רשע יער רע עון
ינער הנערה מבער מעכד מחזה רע מחרר זה כן
מולי הזהר על כן זחלתי ואירא עז בו מגרר יה וה

בן ירוץ

בד ירוץ צדיק ונשגב ביו״ו ועקב ויעב קצבו דנדישג דרישג
שיוג״דר במפרק וס בפדק שם פה ושוד השם גלגל השדים
בדין שטן יכהן שם משכינה כח שכל באדם שכל בחכמה
א׳ נקודה ב׳ קו ארוך על קו ערוך ד׳ שטח שרוף בעל
ב׳ קו נערך ח׳ גוף מעוקב נברך ח״ת חשך על שגה
צום אברך קשר השם תמתקה המשרת ונהתונה
שם מקוף בשמו בכתר רוח אלהים שמו מקיף בשר
נשתדן השכל המקדש שכל אר״ב הקד״ש המשו״ח שכל
הנבד״ל המכיר מחות החכמה בנשמה ממנך דבר כי יפלא
חקימר
מעריך לאמור במענה השוא חבור כולל ענואל בר
בכח שערי צדק ״ הופע זה השער ליו״ ד׳ ארונה
שבה רחוגה עשרה אשר היא יור מלאה מורכבת
שנ״ה פשוטה מתקרבת זה שמו וסוף השם וראשיתו
ובשם הקושר מעלתו ובראשיתו הפשטתו ותכליתו ״
הנה

פ׳ב״ס 42